

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 7 czerwca 2021 roku powód małoletni T. J. reprezentowany przez matkę I. J. wniósł powództwo przeciwko ojcu D. J. o podwyższenie alimentów ostatnio zasądzonych wyrokiem tutejszego sądu z dnia 15.06.2018r. w sprawie sygn. akt VI RC 51/18 z kwoty 2000 zł miesięcznie do kwoty po 2700 zł miesięcznie, płatne do dnia 10 każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności, którejkolwiek z rat.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż koszty utrzymania małoletniego wzrosły dwukrotnie, m.in. w zakresie leczenia i edukacji. W ocenie strony powodowej uzasadnione koszty utrzymania małoletniego powoda wynoszą obecnie 4. 255 zł miesięcznie (k. 66 odw.).

W odpowiedzi na pozew D. J. wskazał, że w sprawie sygn. akt VI RC 51/18 orzeczenie Sądu Okręgowego w Warszawie w drugiej instancji wydane było 30.12.2020 r. (sygn. akt VI Ca 712/18), to jest pół roku przed wniesieniem niniejszego pozwu, w związku z czym sytuacja syna stron nie uległa istotnym zmianom. Nie zgodził się w szczególności z kosztami diety. Podniósł także argument, że na potrzeby syna matka otrzymuje świadczenie 500 +.

Pozwany na rozprawie w dniu 24.02.2022r. uznał powództwo do kwoty po 2.200-2.300 złotych miesięcznie, z uwagi na koszty inflacji, a w pozostałym zakresie wnosił o oddalenie powództwa.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny

Małoletni T. J. ur. (...) jest synem I. J. i D. J.. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 18 września 2013 r. w sprawie sygn. akt VII C 678/10 orzeczono rozwód związku małżeńskiego rodziców małoletniego oraz ustalono udział D. J. w kosztach utrzymania syna na kwotę 1500 zł miesięcznie. Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim T. powierzono matce, ograniczając władzę rodzicielską ojca do współdecydowania o istotnych sprawach dziecka w zakresie kształcenia, leczenia i organizowania wypoczynku.

W zakresie władzy rodzicielskiej postanowieniem tutejszego Sądu z dnia 8 kwietnia 2019 r. w sprawie sygn. akt VI Nsm 2785/18 została ograniczona władza rodzicielska I. J. nad małoletnim T. J. poprzez zobowiązanie matki do zapewnienia synowi ciągłej opieki psychologicznej i psychiatrycznej, nad którym to zobowiązaniem ustanowiony został nadzór kuratora sądowego. Następnie kolejnym postanowieniem z dnia 28 maja 2021 r. w sprawie sygn. VI Nsm 1202/21 ograniczono z urzędu władzę rodzicielską D. J. nad małoletnim T. J., poprzez wyłączenie możliwości decydowania ojca o istotnych sprawach małoletniego w przedmiocie kształcenia i leczenia, oraz ograniczono władzę rodzicielską I. J. poprzez zobowiązanie jej do zapewnienia synowi opieki diety oraz żywienia syna według zaleconej przez niego diety (k.18-19).

W zakresie wysokości alimentów natomiast wyrokiem z dnia 15 czerwca 2018 r. w sprawie sygn. akt VI RC 51/18 tutejszy Sąd podwyższył alimenty zasądzone na małoletniego T. J. wyrokiem rozwodowym z kwoty 1500 złotych miesięcznie do kwoty 2000 złotych miesięcznie poczynając od dnia 30 kwietnia 2018 roku. W tej sprawie apelacja pozwanego została oddalona. wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 30 grudnia 2020r., sygn. akt VI Ca 712/18.

Małoletni T. J. ur. (...) przed wydaniem wyroku w poprzedniej sprawie alimentacyjnej miał 13 lat (przed wyrokiem sądu w pierwszej instancji z 15 czerwca 2018 r.), a następnie 15 lat (przed wyrokiem sądu drugiej instancji z dnia 30 grudnia 2020r.). Wtedy jego koszty utrzymania ustalone zostały :

-w pierwszej instancji na kwoty ok. 2300-2400 zł miesięcznie, na co składały się wydatki na : wyżywienie - 700 zł, koszty utrzymania mieszkania w części przypadającej na małoletniego - 300 zł, środki czystości i kosmetyki - 70 – 100 zł, obuwie i ubranie - 250 zł, artykuły szkolne, książki - 150 zł, wyjazdy - 200 zł, koszty leczenia i leków - 400 zł (dietyk 150 zł, odczulanie 150 zł, pozostałe leki i wizyty lekarskie 100 zł), zajęcia dodatkowe - 200 zł, rozrywka i zabawki - 100 zł.

- w drugiej instancji 2540 zł. miesięcznie, Sąd Okręgowy wskazał, że dla zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb małoletniego T. J. konieczne były następujące wydatki miesięcznie: wyżywienie 700 zł., udział w mieszkaniu – 300 zł, środki czystości – 100 zł, odzież i obuwie 250 zł, książki i zeszyty i przybory szkolne – 150 zł, leczenie psychiatryczne – 100 zł, leczenie ogólne i leki psychiatryczne 185 zł, oraz leki bieżące 65 zł, korepetycje 240 zł, angielski 350 zł, rozrywka – 100 zł.

Obecnie T. J. ma 16 lat, w dniu (...) ukończy 17 lat.

Małoletni mieszka wraz z matką w jednopokojowym mieszkaniu z kuchnią i aneksem kuchennym. Jest uczniem drugiej klasy technikum lotniczego na kierunku technik informatyk. Nie powtarzał żadnej klasy, uczy się średnio, czasami nie chodził do szkoły. Miał problem z nauką fizyki, miał zagrożenie na pierwsze półrocze z fizyki, w jego klasie było dużo zagrożeń wśród uczniów z tego przedmiotu. Z tego względu matka załatwiła mu korepetytora z fizyki, co kosztuje około 500 zł. miesięcznie, małoletni ma około 11 godzin (50 zł/godzina). Małoletni T. korzysta też z prywatnej nauki języka angielskiego, choć zna ten język na bardzo dobrym poziomie, był olimpijczykiem z tego przedmiotu. Koszt dodatkowej nauki angielskiego to 350 złotych miesięcznie. Małoletni T. ma obecnie ok. 175 cm wzrostu, waży 92 kg, korzysta z pomocy dietetyka. Był też konsultowany przez lekarza diabetologa, ale ten nie stwierdził nieprawidłowości i nie zalecił leków. Małoletni za mało ćwiczy fizycznie, co powinno mieć korzystny wpływ na jego wagę i metabolizm. Małoletni ma stwierdzony zespół (...), w 2020 r. był leczony na oddziale psychiatrycznym. Obecnie jest pod opieką prywatnego lekarza psychiatry doktora K. (koszt wizyty 300 zł. k. 77 faktura), bierze leki przeciwdepresyjne. Koszty leczenia i leków to około 450 złotych miesięcznie. Małoletni korzysta też z opieki psychologicznej w poradni na ul. (...) w W., bezpłatnie. Małoletni T. od ojca otrzymał laptopa oraz telefon komórkowy. Małoletni nie chce spotykać się z ojcem, wobec czego kontakty nie odbywają się.

Obecnie uzasadnione koszty utrzymania małoletniego powoda wynoszą ok. 3250 zł miesięcznie. Na koszty te składają się następujące wydatki:

- wyżywienie - 900 zł. (wzrost o 200 zł.)
- koszty mieszkaniowe 400 zł. (wzrost o 100 zł.)
- środki czystości, odzież, obuwie - 400 zł. (wzrost o 50 zł.),
- artykuły szkolne, książki - 150 zł. (koszt taki sam),
- koszty leczenia i leków - 450 zł (wzrost o 100 zł.)
- angielski - 350 zł. (koszt taki sam)
- korepetycji -500 zł. (wzrost o 260 zł.)
- rozrywka - 100 zł. (koszt taki sam).

Koszty te wzrosły więc ogólnie o 710 zł. miesięcznie.

Matka małoletniego powoda I. J. ma 47 lat, z zawodu jest dietetykiem, ale nie pracowała w wyuczonym zawodzie. Od października 2006 r. zatrudniona była w oparciu o umowę o pracę w (...) sp. jawna w W., następnie na stanowisku asystenta badań klinicznych w oparciu o umowę o pracę na czas nieokreślony, gdzie jej zarobki wynosiły od listopada 2019 r. około 3450 zł. miesięcznie. W przeszłości przebywała na długotrwałym zwolnieniu lekarskim spowodowanym depresją, leczyła się na nią w 2018r. w szpitalu na oddziale otwartym. W okresie od 01.01.2021r. do 01.03.2021r. przebywała na zasiłku chorobowym, a następnie do 30.06.2021r. otrzymywała świadczenie rehabilitacyjne (k.96 zaświadczenie). Obecnie I. J. otrzymuje ok. 2500 zł. miesięcznie zasiłku rehabilitacyjnego, który ma zakończyć się w marcu bieżącego roku. I. J. mieszka sama tylko z synem, ponosi koszty utrzymania mieszkania w wysokości około 800 złotych miesięcznie, w tym czynsz około 400 złotych, a ponadto koszty prądu, gazu, Internetu i telewizji. Sytuacja

rodzina oraz możliwości majątkowe i zarobkowe I. J. od czasu ostatniego orzekania o alimentach zasadniczo się nie zmieniły.

Pozwany **D. J.** w dacie ostatniego orzeczenia o alimentach miał 45 lat, prowadził własną działalność gospodarczą jako informatyk-programista od 2003 r. Jego możliwości zarobkowe zostały określone na ok 6.000 zł miesięcznie. Obecnie może zarabiać do 8 tysięcy złotych miesięcznie. Jego oszczędności wzrosły do kwoty 335 tysięcy. W 2020 r. pozwany osiągnął przychód 115.495, 60 zł., dochód 99.144,40 zł. (k.102). W 2021 roku pozwany osiągnął przychód 143.184,67 zł., dochód 127.513,69 zł.(k.103), co podzielone na 12 miesięcy daje 8.154,12 zł. Pozwany mieszka sam we własnym trzypokojowym mieszkaniu o pow. ok . 56 mkw. Korzysta z samochodu o wartości ok. 25.000 zł. Koszty utrzymania mieszkania i samochodu pozwany ocenia na kwotę około 915 zł. miesięcznie (k.101). D. J. nie ma poza małoletnim T. innych dzieci ani żadnych innych osób na swoim utrzymaniu. Synowi kupił telefon komórkowy (1.900 zł.) i drukarkę, opłaca mu też obiady szkolne (koszt ok. 280zł.). D. J. nie ma osobistych kontaktów z synem, choć starał się o nie po opuszczeniu przez syna oddziału szpitala psychiatrycznego. Pozwany uważa, że to szkoła powinna zadbać o odpowiedni stopień edukacji jego syna, tak aby nie były potrzebne odpłatne korepetycje. Podkreśla, że w szkole podstawowej dobre efekty dawało nauczanie indywidualne. Uważa, że należało by złożyć skargę do organu nadzorującego szkołę, w której syn się uczy lub też nauczyciel prowadzący lekcje fizyki powinien nauczać uczniów indywidualnie. Jego zdaniem zatrudnianie korepetytora dla syna, który może zrezygnować w każdej chwili mijają się z celem.

Pozwany zgodził się z argumentem, że w związku z ogólną inflacją koszty utrzymania syna mogły wzrosnąć i uznał zasadność podwyższenia alimentów do kwoty po 200 – 300 złotych miesięcznie. Zadeklarował, że poniesie wszystkie koszty jakie mogą pozytywnie wpłynąć na jego syna.

Powołany powyżej stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zebranych w aktach sprawy niniejszej mając także na uwadze akta poprzedniej sprawy sygn. akt VI Rc 51/18. Ustalenia faktyczne w sprawie zostały poczynione również w oparciu o twierdzenia i zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda I. J. oraz pozwanego D. J..

Sąd zważył co następuje

Powództwo należało uwzględnić do kwoty uznawanych przez pozwanego, to jest do kwoty po 2.300 złotych miesięcznie od początku obecnego roku szkolnego 2021/2022, to jest od 1.09.2021r. a w pozostałym zakresie powództwo należało oddalić.

Roszczenie powoda znajduje podstawę prawną w art. 138 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, który stanowi, iż w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Jak stwierdził Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 19 lipca 1974 roku, sygn. akt II Co 9/74, powództwo o zmianę przewidziane w art. 138 k.r.o. wchodzi w grę w razie zmiany stosunków. Przez pojęcie „stosunków” w tym wypadku należy rozumieć okoliczności istotne z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego i jego zakresu. Przepis art. 133 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego stanowi, iż rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Należy mieć na względzie, iż zgodnie z przepisem art. 96 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotowywać je należycie do pracy dla dobra społeczeństwa odpowiednio do jego uzdolnień. Stosownie do tej dyrektywy rodzice w zależności od swoich możliwości finansowych są obowiązani do zapewnienia dziecku środków potrzebnych do zaspokojenia zarówno potrzeb fizycznych (wyżywienie, mieszkanie, odzież, środki higieny osobistej, leczenie) jak i potrzeb duchowych, kulturalnych, a także środków kształcenia, dostarczania rozrywek i wypoczynku. Zgodnie z utrwaloną doktryną dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami, i to zarówno wtedy, gdy żyją z nimi wspólnie jak i wtedy, gdy żyją oddzielnie. Oznacza to, że rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne odpowiadające tym w jakich żyją sami.

W niniejszej sprawie po pierwsze ustalić należy, że pozwany D. J. jest osobą bardzo dobrze zarabiającą : 6.000 – 8.000 złotych miesięcznie, a jego możliwości zarobkowe na rynku pracy, zwłaszcza w W. są jeszcze większe. Wiadomo Sądowi z doświadczenia życiowego i zawodowego nabytego przy prowadzeniu wielu innych spraw, iż zarobki programistów w W. sięgają kwot netto 12.000 – 20.000 złotych miesięcznie, zwłaszcza w bankach, towarzystwach ubezpieczeniowych itp. O bardzo wysokich możliwościach zarobkowych pozwanego świadczą też, zdaniem Sądu, jego wzrastające oszczędności, co należy ocenić pozytywnie. Pozwany jest zaradny, zabezpiecza się na przyszłość, być może będzie też w stanie zabezpieczyć potrzeby mieszkaniowe swojego jedyne syna tak, aby ten nie musiał stale mieszkać w kawalerce i przebywać w jednym pokoju z matką. Małoletni T. ma zdecydowanie gorszy standard mieszkaniowy niż jego ojciec, który mieszka sam w 3 -pokojowym mieszkaniu i ma do swojej dyspozycji wysokie dochody. Zauważyć tu jednak należy, iż gdyby małoletni T. bardziej postarał się o dobre relacje z ojcem, to mógłby mieć z nim nie tylko lepszą relację, ale też w większym niż dotychczas zakresie mógłby korzystać z jego dóbr materialnych, spędzać razem czas, pójść z nim do restauracji, kina itp. Niewątpliwie konflikt między rodzicami T., temu nie sprzyja, tym niemniej T. wchodzi już w wiek dorosły i z pomocą psychologów i psychiatrów mógłby zyskać większy dystans do negatywnej wymiany informacji i emocji jaka jest pomiędzy jego rodzicami. Ojciec stara się mieć na uwadze dobro syna, o czym świadczy choćby zakup na jego rzecz telefonu, drukarki czy przekazanie laptopa. D. J. deklaruje też, że poniesie wszelkie koszty jakie będą korzystne dla syna, tak więc Sąd nie widzi przeszkód po jego stronie do podwyższenia alimentów do kwoty po 2.300 złotych miesięcznie w związku z kosztami inflacji i wzrostem kosztów utrzymania małoletniego. Są uznał, że koszty te wzrosły w sposób opisany w pierwszej części uzasadnienia, gdzie takie koszty jak wyżywienie czy koszty mieszkaniowe, koszty butów czy ubrań wzrosły w związku z inflacją, ale ponadto doszły jeszcze koszty dodatkowych korepetycji, które na tym etapie edukacji są uzasadnione. Zauważyć tu należy, iż małoletni T. bez żadnej swojej winy cierpi na Zespół (...), co już znacząco utrudnia mu naukę. Nadto małoletni miał problemy ze zdrowiem psychicznym, był leczony na oddziale i nadal wymaga leczenia oraz pomocy w tym zakresie. Wiadomo Sądowi, iż dr. K. jest jednym z najlepszych specjalistów psychiatrów w W. i bardzo dobrze, że prowadzi małoletniego i ma go pod swoją opieką. Koszty związane z wizytami lekarskimi i leczeniem są w tym przypadku jak najbardziej uzasadnione. Z uzasadnione Sąd uznaje też koszty odpłatnej nauki języka angielskiego i koszty korepetycji z fizyki. Jeżeli tylko dziecko chce się uczyć, to zasadniczo rodzice których na to stać ponoszą koszty korepetycji, ponieważ daje to efekty i przynosi satysfakcje dziecku, które czuje się dzięki temu dowartościowane i odnosi sukcesy. Zdaniem Sądu warto płacić za prywatną naukę dziecka, nawet jeśli jest ono olimpijczykiem z angielskiego, bo może właśnie jest nim dzięki tym prywatnym lekcjom. Nadto angielski jest dziś wszędzie potrzebny, a w branży informatycznej szczególnie. Pozwanego zaś stać na ponoszenie takich kosztów ponieważ pieniędzy mu nie brakuje.

Natomiast Sąd nie podziela zdania pozwanego D. J., iż metodą na uzyskiwanie lepszych efektów w nauce syna może być pisanie skarg na szkołę lub żądanie nauczania indywidualnego itp. Takie metody są nieskuteczne, nie można bowiem na szkole wymusić, aby uczeń lepiej się uczył. Podobnie jak nie można na dziecku wymusić, aby lepiej się uczyło. Można je do tego zachęcać, motywować, ale naciskanie czy innego rodzaju forsowanie do nauki może przynosić wręcz odwrotne szkodliwe efekty. Obecnie małoletni T. nie ma orzeczonego nauczania indywidualnego, a skoro jest pod opieką psychologa i psychiatry, to widocznie nie widzą oni ku temu powodów. Zasadniczo nastolatek powinien przebywać w szkolnej grupie rówieśników, żeby nie popaść w izolację i niedostosowanie społeczne. Okres pandemii pokazał jak niekorzystne jest dla dzieci izolowanie ich w domach bez wspólnej nauki i zabawy w szkole. Tak więc w ocenie Sądu wydatki matki małoletniego na jego edukację, korepetycje, leczenie psychiatryczne są uzasadnione. Natomiast Sąd nie wliczył w koszty utrzymania dziecka kosztów wizyt u lekarza diabetologa, gdyż nie są już konieczne. Sąd nie wliczył też kosztów obiadów szkolnych – bowiem opłaca je pozwany, ani innych kosztów poza kwotę ustaloną w pierwszej części uzasadnienia 3250 zł.

Pozwany D. J. może i powinien ponosić koszty utrzymania syna w wysokości 2.300 złotych miesięcznie, bowiem ma wysokie zarobki, które mu na to pozwalają. Nie oznacza to jednak, że ma ponosić wszystkie koszty utrzymania syna, ponieważ matkę małoletniego również obciąża obowiązek alimentacyjny wobec dziecka. Nastolatek w wieku lat 17 powinien już się sam obsługiwać, jeść, pracować, sprzątać po sobie, matka nie musi więc tego za niego robić. Nie musi więc wkładać takiego wysiłku i czasu w opiekę jak nad małym dzieckiem, ma zaś więcej czasu aby spożytkować go na zarabianie pieniędzy potrzebnych na jej utrzymanie i na utrzymanie syna. Jej możliwości zarobkowe to około 3450 zł.

miesięcznie, z czego może zdaniem Sądu przeznaczyć 950 zł. na potrzeby syna lub wykorzystać na te potrzeby kwotę świadczenia 500 + jeżeli nie chce podejmować pracy zarobkowej.

Z tych względów w pozostałym zakresie powództwo zostało oddalone.

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z art. 98 i 100 Kodeksu postępowania cywilnego uznając, iż wobec ustawowego zwolnienia od kosztów sądowych strony dochodzącej alimentów, kosztami postępowania należało obciążyć pozwanego i pobrać od D. J. na rzecz Skarbu Państwa kasa Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie kwotę 200 złotych tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej. W związku z podwyższeniem alimentów o 300 złotych miesięcznie, wartość przedmiotu sporu to kwota 3.600 złotych (12 miesięcy x 300 zł.) wobec tego opłata ustalona została w wysokości 200 złotych na podstawie art. 13. u 1 pkt 3 Ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28.07.2005r. (Dz.U z 2020 poz.755.

Zgodnie z art. 333 § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania cywilnego wyrokowi w pkt 1 nadany został rygor natychmiastowej wykonalności.

(...)